Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA DŽOVANNI PITRUCELLAS
[*GIOVANNI PITRUZZELLA*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2021. gada 11. novembrī[1]

Lieta C-79/20 P

Yieh United Steel Corp.
pret

Eiropas Komisiju

Apelācija – Dempings – Īstenošanas regula (ES) 2015/1429 – Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 2. punkts (tagad – Regulas 2016/1036 2. panta 2. punkts) – Normālās vērtības noteikšana – Eksportētājas valsts pašmāju patēriņam paredzētas līdzīgas preces pārdevumi – Eksportam paredzēto preču pārdevumu iekšzemes tirgū izslēgšana no normālās vērtības noteikšanas

1. Kāda piemērošanas joma antidempinga tiesībās ir nosacījumam, ka, lai aprēķinātu normālo vērtību, kura pēc tam tiek izmantota dempinga noteikšanā, parasti ir jāizmanto eksportētājas valsts "pašmāju patēriņam paredzēta" līdzīga izstrādājuma pārdošanas dati? Vai saskaņā ar minēto nosacījumu ir jāpierāda konkrēta izstrādājuma ražotāja pārdevēja subjektīvais elements?

2. Būtībā šāds ir juridiskais jautājums, kas ir analizēts šajos secinājumos, kuru priekšmets ir apelācijas sūdzība, ar ko *Yieh United Steel Corp*. (turpmāk tekstā – "*Yieh United*") lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2019. gada 3. decembra spriedumu *Yieh United*/Komisija (T-607/15, EU:T:2019:831, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru tika noraidīta minētā uzņēmuma iesniegtā prasība atcelt Eiropas Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2015/1429 (2015. gada 26. augusts), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas un Taivānas izcelsmes plakanu nerūsējošā tērauda auksto velmējumu importam (turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula")[2].

I. Atbilstošās tiesību normas

3. Laikā, kad norisinājās lietas faktiskie apstākļi, noteikumi, kas regulēja antidempinga pasākumu pieņemšanu no Eiropas Savienības puses, bija iekļauti Padomes Regulā (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (turpmāk tekstā – "pamatregula")[3].

1 Oriģinālvaloda – itāļu.

2 OV 2015, L 224, 10. lpp.

3 OV 2009, L 343, 51. lpp., un labojums – OV 2010, L 7, 22. lpp. Šī regula ir aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.).

4. Pamatregulas 1. panta 1. un 2. punktā bija paredzēts:

"1. Antidempinga maksājumu var piemērot visām precēm par dempinga cenām, kuru brīva apgrozība [Savienībā] rada zaudējumus.

2. Preci uzskata par dempinga preci, ja to eksportē uz [Savienību] par cenu, kas parastās tirdzniecības operācijās eksportētājvalstī ir zemāka, salīdzinot ar līdzīgas preces cenu."

5. Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 1. un 2. punktu:

"1. Normālo vērtību parasti nosaka, pamatojoties uz cenām, kādas eksportētājvalstī ir maksājuši vai maksās neatkarīgie klienti. [..]

2. Lai noteiktu normālo vērtību, parasti izmanto pašmāju patēriņam paredzētas līdzīgas preces pārdošanas apjomu, ja tas veido 5 % vai vairāk no attiecīgās preces pārdošanas apjoma [Savienībā]. Taču var izmantot arī mazākus pārdošanas apjomus, ja, piemēram, noteiktās cenas uzskata par raksturīgām attiecīgajam tirgum."

II. Faktiskie apstākļi un apstrīdētā regula

6. *Yieh United* ir Taivānā reģistrēta sabiedrība, kura tostarp nodarbojas ar plakanu nerūsējošā tērauda auksto velmējumu ražošanu un izplatīšanu.

7. Pēc *Eurofer*, *Association européenne de l'acier*, *ASBL* (turpmāk tekstā – "*Eurofer*") iesniegtās sūdzības Komisija 2014. gada 26. jūnijā sāka antidempinga procedūru attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas un Taivānas izcelsmes plakanu nerūsējošā tērauda velmējumu importu [4]. Dempinga un kaitējuma izmeklēšana attiecās uz laikposmu no 2013. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim.

8. 2015. gada 24. martā ar Īstenošanas regulu (ES) 2015/501 [5] (turpmāk tekstā – "pagaidu regula") Komisija, attiecībā uz *Yieh United*, piemēroja aplūkojamajam izstrādājumam pagaidu antidempinga maksājumu 10,9 % apmērā.

9. 2015. gada 26. augustā Komisija pieņēma apstrīdēto regulu.

10. Attiecībā konkrēti uz normālās vērtības aprēķināšanas metodi Taivānas izcelsmes aplūkojamā izstrādājuma importiem, no apstrīdētās regulas izriet, ka pagaidu regulā sākotnēji izmantotā metodē netika ņemti vērā iekšzemes pārdevumi izplatītājiem un tirgotājiem [6].

11. Pēc argumentiem, kurus antidempinga izmeklēšanā iesniedza daži iesaistītie ražotāji eksportētāji, Komisija, lai arī uzskatot, ka zināšanu trūkums par pārdevumu pēdējo galamērķi nav izšķirošs apstāklis, tomēr vēlreiz analizēja šo situāciju, pamatojoties uz izmeklēšanā pieejamajiem pierādījumiem [7]. Izskatot apsvērumus un papildu informāciju, kas tika saņemta pēc pagaidu secinājumu izpaušanas [8], Komisija pārskatīja pārdotos apjomus, kas izslēdzami no normālās

[4] Skat. paziņojumu par antidempinga procedūras sākšanu, kas ir publicēts OV 2014, C 196, 9. lpp.

[5] Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/501 (2015. gada 24. marts), ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas un Taivānas izcelsmes plakanu nerūsējošā tērauda auksto velmējumu importam (OV 2015, L 79, 23. lpp.).

[6] Skat. apstrīdētās regulas 50. apsvērumu, ar tiešu atsauci uz pagaidu regulas 63.–66. apsvērumu.

[7] Skat. apstrīdētās regulas 56. apsvērumu.

[8] Skat. apstrīdētās regulas 57. apsvērumu.

vērtības noteikšanas, lai pēc iespējas precīzāk raksturotu izmeklējamo eksportējošo ražotāju individuālo situāciju. Pēc minētās analīzes daži pārdotie apjomi, kas provizoriskajā posmā tika izslēgti no normālās vērtības aprēķiniem, attiecīgā gadījumā tika izmantoti normālās vērtības aprēķināšanai [9].

12. No apstrīdētās regulas 59. apsvēruma izriet, ka "tā vietā, lai izslēgtu visus izplatītājiem pārdotos apjomus, pamatojoties uz pieņēmumu, ka visi izplatītājiem pārdotie apjomi bija paredzēti eksportam, Komisija izslēdza tikai tos izplatītājiem pārdotos apjomus, par kuriem bija pieejami pietiekami objektīvi pierādījumi, ka tie tika faktiski eksportēti. Komisija pārbaudīja apstrīdētos paziņotos pārdotos apjomus un klasificēja tos kā iekšzemes vai eksporta apjomus, pamatojoties uz konkrēto situāciju un datiem par katru attiecīgo eksportējošo ražotāju. Par būtisku pierādījumu tika atzīta, piemēram, eksportam noteiktu atlaižu esamība. Pretēji tam, subjektīvie elementi, piemēram, nodomi vai zināšanas, vai to trūkums, Komisijas objektīvajā novērtējumā nekādi netika ņemti vērā".

III. Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

13. 2015. gada 27. oktobrī *Yieh United* cēla Vispārējā tiesā prasību atcelt apstrīdēto regulu.

14. Savas prasības pamatojumam *Yieh United* izvirzīja divus prasības pamatus, kuri attiecīgi attiecās uz pamatregulas 2. panta 3. un 5. punkta pārkāpumu un šīs pašas regulas 2. panta 1. un 2. punkta pārkāpumu [10].

15. Konkrēti, otrajā prasības pamatā *Yieh United* būtībā apgalvoja, ka Komisija ir pārkāpusi pamatregulas 2. panta 1. un 2. punktu, bez atbilstoša pamatojuma uzskatot, ka atsevišķi aplūkojamā izstrādājuma pārdevumi neatkarīgam pircējam, kas tika pārdoti parasto tirdzniecības operāciju gaitā eksportētājvalstī, bija jāizslēdz no normālās vērtības aprēķina tikai tādēļ, ka attiecīgie izstrādājumi vēlāk tika eksportēti. It īpaši ņemot vērā pamatregulas 2. panta 2. punkta formulējumu, saskaņā ar kuru normālas vērtības noteikšanai parasti izmanto "pašmāju patēriņam paredzēta" attiecīgā izstrādājuma pārdošanas apjomu, Komisija būtu varējusi pamatoti izslēgt minētos pārdošanas apjomus no normālās vērtības aprēķina tikai pēc tam, kad tā būtu konstatējusi, ka pārdevējs pārdošanas brīdī zināja par attiecīgo izstrādājumu eksportu vai gaidīja, ka pircējs tos eksportēs.

16. Pārsūdzētajā spriedumā, vispirms noraidot pirmo pamatu [11], 114.–145. punktā Vispārējā tiesa noraidīja arī otro pamatu.

17. Vispirms Vispārējā tiesa konstatēja, ka no gramatiskā viedokļa pamatregulas 2. panta 2. punkta tiesību normas vairāku valodu redakcijās ir ietverta atsauce uz attiecīgā izstrādājuma "galamērķi" [itāļu val. "*destinazione*"], neatsaucoties uz ražotāja nodomu saistībā ar šo galamērķi minētā produkta pārdošanas brīdī [12]. Šajā ziņā pārsūdzētajā spriedumā [13] Vispārējā tiesa uzskatīja, ka – pretēji tam, ko apgalvoja *Yieh United*, – nekādus galīgos secinājumus nevarēja izdarīt ne no

[9] Skat. apstrīdētās regulas 56. apsvērumu.

[10] Tagad attiecīgi Regulas 2016/1036 2. panta 3. un 5. punkts un Regulas 2016/1036 2. panta 1. un 2. punkts.

[11] Skat. pārsūdzētā sprieduma 29.–113. punktu.

[12] Skat. pārsūdzētā sprieduma 128. un 129. punktu.

[13] Skat. 130. un 131. punktu.

Pasaules Tirdzniecības Organizācijas (PTO) īpašās grupas izlemtā strīda [14], ne no Komisijas 1997. gada regulas, ar ko dažiem izstrādājumiem tika piemērots pagaidu antidempinga maksājums [15].

18. Pēc tam Vispārējā tiesa uzskatīja, ka jēdziena "pašmāju patēriņam paredzēta" interpretāciju, saskaņā ar kuru nav jāmeklē īpašs pārdevēja nodoms vai zināšana saistībā ar attiecīgās preces pēdējo galamērķi, apstiprina attiecīgās tiesību normas konteksta analīze. Faktiski ne jēdziens "dempings", nedz jēdzieni "zaudējumi" un "apiešana" pamatregulas izpratnē kā piemērošanas nosacījumu neparedz konkrēta ieinteresētās personas nodoma konstatāciju, bet gan vienīgi prasa, lai būtu izpildīti objektīvi nosacījumi neatkarīgi no tās īpašā nodoma vai zināšanas [16].

19. Tāpat Vispārējā tiesa uzskatīja, ka minētā interpretācija atbilst arī antidempinga izmeklēšanas mērķim, kas izpaužas tā, ka Savienības iestādes, izmantojot rīkus, kas pamatregulā nodoti to rīcībā, un pamatojoties uz saimnieciskās darbības subjektu brīvprātīgu sadarbību, meklē objektīvus pierādījumus. Vispārējās tiesas skatījumā, šī interpretācija ir saderīga arī ar paredzamības un tiesiskās noteiktības principiem [17].

20. Runājot par konkrēto gadījumu, Vispārējā tiesa vispirms norādīja, ka apstrīdētajā regulā Komisija bija aizstājusi pagaidu regulā sākotnēji izmantoto pieeju ar pieeju, kas ir balstīta uz to, ka pastāv objektīvi pierādījumi par attiecīgā izplatītāja veiktu attiecīgā izstrādājuma eksportu [18]. Konkrēti, pēc tam Vispārējā tiesa minēja, pirmkārt, ka noteiktiem pārdevumiem, kurus *Yieh United* deklarēja par iekšējiem, ir tikušas piešķirtas eksporta atlaides saskaņā ar sistēmu, kuras mērķis bija atbalstīt izplatītājus, kas eksportēja savus tērauda produktus; otrkārt, ka bija pierādīts, ka *Yieh United* patiešām piemēroja šādu atlaidi eksportam, konkrēti, ievērojamai daļai no savam neatkarīgajam pircējam paredzētā pārdošanas apjoma, kura iekļaušanu normālās vērtības aprēķinā tā apstrīdēja; un, treškārt, ka bija iespējams savākt papildu objektīvos pierādījumus tam, ka minētais pircējs bija faktiski eksportējis lielāko daļu no izstrādājumu pārdevumiem, kuri tika deklarēti kā pašmāju pārdošanas apjomi [19].

21. Pamatojoties uz minētajiem apsvērumiem, Vispārējā tiesa secināja, ka Komisija likumīgi un nepieļaujot acīmredzamo kļūdu vērtējumā varēja izslēgt attiecīgos pārdevumus no normālās vērtības noteikšanas saskaņā ar pamatregulas 2. panta 1. un 2. punktu [20].

IV. Lietas dalībnieku prasījumi

22. Ar savu apelācijas sūdzību *Yieh United* lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu, apmierināt prasības pieteikumu pirmajā instancē un tādējādi atcelt apstrīdēto regulu daļā, kas attiecas uz to, un piespriest Komisijai un *Eurofer* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus gan pirmajā instancē, gan apelācijas tiesvedībā.

[14] 2007. gada 16. novembra ziņojums strīdā "Eiropas Kopienas – Antidempinga pasākums, kas attiecas uz Norvēģijas izcelsmes saimniecībā audzētiem lašiem" (WT/DS 337/R), it īpaši 339. zemsvītras piezīme.

[15] Komisijas Regula (EK) Nr. 1023/97 (1997. gada 6. jūnijs), ar ko piemēro pagaidu antidempinga maksājumu Polijas izcelsmes vienkāršo koksnes palešu importam un kas ietver noteiktu eksportētāju piedāvātās saistības attiecībā uz šo importu (OV 1997, L 150, 4. lpp.).

[16] Skat. pārsūdzētā sprieduma 132. punktu.

[17] Skat. pārsūdzētā sprieduma 133.–135. punktu.

[18] Skat. pārsūdzētā sprieduma 137. un 138. punktu.

[19] Skat. pārsūdzētā sprieduma 138.–142. punktu.

[20] Skat. pārsūdzētā sprieduma 144. punktu.

23. Komisija lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest *Yieh United* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

24. *Eurofer* lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību, pakārtoti – noraidīt prasības pieteikumu pirmajā instancē, pakārtoti tam – nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai un piespriest *Yieh United* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tiesāšanās izdevumus tiesvedībā pirmajā instancē.

V. Apelācijas analīze

A. Par Yieh United iesniegto apelācijas sūdzību

25. Savas apelācijas sūdzības pamatojumam *Yieh United* izvirza trīs pamatus. Ar pirmo un otro apelācijas pamatu tā apgalvo, ka pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa ir pārkāpusi attiecīgi pamatregulas 2. panta 3. punktu un 2. panta 5. punktu. Savukārt ar trešo apelācijas pamatu *Yieh United* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi pamatregulas 2. panta 2. punktu.

26. Atbilstoši Tiesas lūgumam savā analīzē es galveno uzmanību veltīšu trešajam apelācijas pamatam.

B. Par trešo apelācijas pamatu

1. Lietas dalībnieku argumenti

27. Ar trešo apelācijas pamatu, ar kuru tiek apstrīdēts pārsūdzētā sprieduma 129.–135. punkts, *Yieh United* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi pamatregulas 2. panta 2. punktu. Vispārējā tiesa esot kļūdaini uzskatījusi, ka minētā tiesību norma, it īpaši frāze "pašmāju patēriņam paredzēta", nelika Komisijai pierādīt ražotāja pārdevēja īpašu nodomu vai zināšanas saistībā ar attiecīgo izstrādājumu galamērķi. Saskaņā ar Vispārējās tiesas interpretāciju minētā tiesību norma esot ļāvusi Komisijai likumīgi izslēgt iekšzemes pārdevumus neatkarīgajam pircējam no normālās vērtības aprēķina vien tā apstākļa dēļ, ka attiecīgie izstrādājumi pēc tam ir tikuši eksportēti, un nepārbaudot to, vai ražotājam eksportētājam ir bijis nodoms vai vismaz zināšanas par to, ka minētie iekšzemes pircējam pārdotie izstrādājumi galu galā tiks eksportēti.

28. Vispārējās tiesas nostāja, kas apstiprināja Komisijas nostāju, tomēr būtu novedusi pie tā, ka ražotājam ir vienmēr un neatgriezeniski jāatbild par savu neatkarīgo pircēju tirdzniecības politiku, lai gan tas to nekontrolē un nezina patieso izstrādājuma galamērķi. Šāda interpretācija ļautu Komisijai piemērot ražotājam antidempinga maksājumus neatkarīgi no tā cenu politikas, kas būtu pretrunā antidempinga regulas vispārējam mērķim.

29. *Yieh United* apstrīd trīs motīvus, pamatojoties uz kuriem pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa apstiprināja Komisijas izmantoto pamatregulas 2. panta 2. punkta interpretāciju.

30. Pirmkārt, *Yieh United* apstrīd to, ka pārsūdzētā sprieduma 129. un 130. punktā veiktā pamatregulas dažādu valodu redakciju analīze var pamatoti novest pie Vispārējās tiesas secinājuma, ka ir jāņem vērā pierādījumi par izstrādājuma galamērķi, nevis ražotāja zināšanas pārdošanas brīdī vai nodoms saistībā ar minēto galamērķi. Proti, jēdzienā "paredzētas" nekas neliedzot izvērtēt ražotāja pārdevēja priekšstatu par konkrēta izstrādājuma galamērķi pārdošanas

brīdī. Turklāt valodu redakcijās, kuras Vispārējā tiesa minējusi pārsūdzētā sprieduma 129. punktā, neesot iekļauts termins "galamērķis", bet drīzāk domāts ražotāja pārdevēja taisnīgs vērtējums par izstrādājumu galamērķi, kas izriet no tā veiktās pārdošanas.

31. Otrkārt, *Yieh United* apstrīd pamatregulas kontekstuālo un teleoloģisko interpretāciju, kuru Vispārējā tiesa veica pārsūdzētā sprieduma 132. un 135. punktā. Tās skatījumā, pirmkārt, apstāklis, ka zaudējumus un apiešanu var konstatēt neatkarīgi no ražotāja vai eksportētāja nodoma, neattaisnojot *Yieh United* veikto pārdevumu iekšzemes tirgū neņemšanu vērā. Antidempinga kontekstā būtu jāpastāv subjektīvam elementam, jo runa esot par sodīšanu par attiecīgo ražotāju vai eksportētāju "negodīgu" rīcību. Otrkārt, *Yieh United* ierosinātā pamatregulas 2. panta 2. punkta alternatīvā interpretācija netraucētu Komisijai atrast objektīvus pierādījumus nosacījumiem, kuri ļauj piemērot antidempinga maksājumu. Turklāt citi tirdzniecības aizsardzības instrumenti, kas ir īpaši paredzēti citās pamatregulas tiesību normās, PTO nolīgumos vai antisubsidēšanas noteikumos, prasot izmeklēšanas iestādei pārbaudīt ražotāju eksportētāju subjektīvās zināšanas un nodomu. Tādējādi nevarot uzskatīt – kā to apgalvojusi Vispārējā tiesa –, ka šāds pierādījums ir "nekonkrēts" vai tāds, ko nav iespējams pierādīt.

32. Treškārt, argumentācija, ko Vispārējā tiesa izmantojusi pārsūdzētā sprieduma 134. punktā, esot apļveida. Proti, ja ražotājs eksportētājs pareizi nosaka savas cenas un piemēro līdzīgas cenas saviem pārdevumiem iekšzemes tirgū un pārdevumiem, kuri ir paredzēti eksportam, tad dempings nenotiktu.

33. Komisija un *Eurofer* apstrīd *Yieh United* argumentus un apgalvo, ka trešais apelācijas pamats ir jānoraida.

2. Vērtējums

a) Ievada apsvērumi

34. Trešajā apelācijas pamatā *Yieh United* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi pamatregulas 2. panta 2. punktu. Minētā sabiedrība it īpaši apstrīd jēdziena "pašmāju patēriņam paredzētas" interpretāciju, kuru Vispārējā tiesa veikusi pārsūdzētā sprieduma 129.–135. punktā.

35. Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka pamatregulas 2. panta, kurā paredzētas tiesību normas saistībā ar dempinga noteikšanu, 1.–7. punktā ir ietvertas normas, kas ļauj identificēt normālo vērtību, kurai pēc tam tiks veikts taisnīgs salīdzinājums ar eksporta cenu, lai noteiktu dempingu [21].

36. Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 1. punktu normālo vērtību parasti nosaka, pamatojoties uz cenām, kādas eksportētājvalstī ir maksājuši vai maksās neatkarīgie klienti parastos komercdarījumos. Saskaņā ar šī panta 2. punktu, "lai noteiktu normālo vērtību, parasti izmanto pašmāju patēriņam paredzētas līdzīgas preces pārdošanas apjomu [..]".

37. Tieši pretēji, no pēdējās minētās tiesību normas izriet, ka, lai noteiktu normālo vērtību, savukārt parasti netiek izmantotas eksportētājvalsts ražotāju veiktās līdzīgas preces pārdevumi iekšzemes tirgū, ja pārdotās preces ir paredzētas nevis patēriņam šajā tirgū, bet citam galamērķim, tādam kā eksports.

[21] Skat. pamatregulas 2. panta 10. punktu.

38. Būtībā savā apelācijās sūdzībā *Yieh United* apgalvo, ka pamatregulas 2. panta 2. punktā lietotais jēdziens "pašmāju patēriņam paredzētas" paredz subjektīvu elementu, proti, ražotāja pārdevēja nodomu vai zināšanu par attiecīgā izstrādājuma galamērķi. Saskaņā ar *Yieh United* atbalstīto pieeju, lai varētu izslēgt no normālās vērtības noteikšanas iekšzemes tirgū veiktos līdzīga izstrādājuma pārdevumus, Komisijai esot jāpierāda ražotāja pārdevēja nodoms vai vismaz faktiskā zināšana minēto pārdošanu noslēgšanas brīdī par apstākli, ka vēlāk minētie izstrādājumi tiks eksportēti.

39. Tādējādi, lai atbildētu uz *Yieh United* iesniegto trešo apelācijas pamatu, ņemot vērā šīs sabiedrības izvirzītos argumentus, ir jāpārbauda pamatregulas 2. panta 2. punktā lietotā jēdziena "pašmāju patēriņam paredzētas" interpretācija, kuru izmantoja Vispārējā tiesa.

b) Par Antidempinga nolīguma 2.1. pantu

40. Vispirms tomēr ir jāmin – kā turklāt norādījusi pati Vispārējā tiesa [22] –, ka pamatregulas 2. panta 2. punktā lietotais jēdziens "pašmāju patēriņam paredzētas" atbilst PTO Antidempinga nolīguma [23] 2.1. pantā izmantotajiem vārdu salikumiem trīs oficiālajās valodās, proti, "*destined for consumption*" angļu valodā, "*destiné à la consommation*" franču valodā un "*destinado al consumo*" spāņu valodā.

41. Tādā kontekstā no judikatūras izriet, ka pamatregulas tiesību normas cik vien iespējams ir jāinterpretē, ievērojot atbilstošās antidempinga nolīguma normas [24], ņemot vērā arī PTO Strīdu noregulēšanas institūcijas pieņemto dažādo šī nolīguma tiesību normu interpretāciju [25].

42. Šajā ziņā turklāt vienīgais gadījums, kurā PTO lietas ir sniegušas norādes par Antidempinga nolīguma 2.1. pantā minētā jēdziena "*destined for consumption*" piemērošanas jomu, šķiet, ir pārsūdzētā sprieduma 131. punktā un šo secinājumu 17. punktā [26] minētā lieta, kurā PTO īpašā grupa zemsvītras piezīmē minēja, ka, "ja ražotājs pārdod neatkarīgajam eksportētājam (vai tirgotājam), zinot, ka šis produkts [tiks] eksportēts, šis pārdevums nevar [..] tikt kvalificēts par pārdevumu, kas paredzēts pašmāju patēriņam".

43. Manā skatījumā, no minētās norādes izriet, ka ražotāja pārdevēja zināšanas par to, ka pārdotie izstrādājumi ir paredzēti eksportam, nav mazsvarīgas, nosakot, vai minētos izstrādājumus var vai nevar uzskatīt par "*destined for consumption*" Antidempinga nolīguma 2.1. panta izpratnē un tātad – vai attiecīgos pārdevumus var vai nevar ņemt vērā, nosakot normālo vērtību. Proti, no minētās norādes izriet, ka ražotāja pārdevēja faktiskās zināšanas par šādu galamērķi izslēdz konkrēto izstrādājumu kvalifikāciju par "*destined for consumption*" un tātad izslēdz atbilstošos pārdevumus no normālās vērtības aprēķina.

44. Ņemot to vērā, es tomēr piekrītu analīzei, kuru Vispārējā tiesa izdarījusi jau minētajā pārsūdzētā sprieduma 131. punktā un atbilstoši kurai no šī viena apsvēruma nevar secināt, gluži pretēji, ka pierādījumu neesamība par ražotāja pārdevēja faktisko zināšanu par konkrēto izstrādājumu eksportēšanas galamērķi noteikti liek uzskatīt, ka šie izstrādājumi ir paredzēti

[22] Skat. pārsūdzētā sprieduma 130. punktu un tajā minēto judikatūru.

[23] 1994. gada Nolīguma par Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (*GATT*) VI panta īstenošanu (OV 1994, L 336, 103. lpp.).

[24] Spriedums, 2003. gada 9. janvāris, *Petrotub* un *Republica*/Padome (C-76/00 P, EU:C:2003:4, 57. punkts).

[25] Pēc analoģijas skat. spriedumu, 2020. gada 6. oktobris, Komisija/Ungārija (Augstākā izglītība) (C-66/18, EU:C:2020:792, 92. punkts), kā arī, saistībā ar Regulas (ES) 2016/1036 3. panta 1., 2. un 3. punktu, manus nesenos secinājumus lietā Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube* (C-891/19 P, EU:C:2021:533, 24. punkts).

[26] Runa ir par iepriekš 14. zemsvītras piezīmē minētās lietas 339. zemsvītras piezīmi.

pašmāju patēriņam. Citiem vārdiem, apstāklis, ka ražotāja pārdevēja zināšanas par konkrēto izstrādājumu eksportēšanas galamērķi var attaisnot attiecīgo pārdošanu izslēgšanu no normālās vērtība aprēķina, nenozīmē, ka tad, ja izmeklēšanas iestāde nepierāda minētās faktiskās zināšanu, šie pārdevumi ir vienmēr jāiekļauj minētajā aprēķinā.

45. Proti, ražotāja pārdevēja faktiskās zināšanas pārdošanas brīdī par apstākli, ka izstrādājumi, kuri ir šīs pārdošanas priekšmets, vēlāk tiks eksportēti, ļauj pieņemt, ka cenas un pārdošanas (ar mērķi eksportēt) nosacījumi neatbilst iekšzemes tirgus cenām un pārdošanas nosacījumiem, kas attaisno šāda pārdevuma izslēgšanu, aprēķinot normālo vērtību, kurai ir pēc iespējas precīzāk jāatspoguļo pārdošanas cena eksportētājvalstī. Tomēr pretējais ne vienmēr ir patiesība. Kā tas būs labāk redzams turpinājumā, faktiski ir pilnīgi iespējams, ka pārdevumu izslēgšana no normālās vērtības aprēķina var būt attaisnota, pamatojoties uz objektīviem elementiem, kuri ir saistīti ar šiem pārdevumiem, neatkarīgi no pierādījuma par ražotāja pārdevēja gribu vai faktiskām zināšanām par apstākli, ka vēlāk izstrādājumi tiks eksportēti.

46. Tādējādi tādā kontekstā ir jāveic jau minētā pārbaude par pamatregulas 2. panta 2. punktā paredzētās Savienības tiesību normas, it īpaši tajā ietvertā jēdziena "pašmāju patēriņam paredzētas", interpretāciju, kuru izmantoja Vispārējā tiesa.

c) Par pamatregulas 2. panta 2. punktā ietvertā jēdziena "pašmāju patēriņam paredzētas" interpretāciju

47. Šajā ziņā, kā to norādījusi Vispārējā tiesa, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, interpretējot Savienības tiesību normas, ir jāņem vērā ne tikai to teksts, bet arī to konteksts un ar tiesisko regulējumu, kurā šīs normas ir ietvertas, izvirzītie mērķi [27].

48. Šajā saistībā, runājot, pirmkārt, par aplūkojamās tiesību normas gramatisko interpretāciju, ir jānorāda, kā turklāt to minējusi arī Vispārējā tiesa [28], ka pamatregulas 2. panta 2. punkta angļu valodas redakcijā – turklāt veidā, kas atšķiras no Antidempinga nolīguma 2.1. panta teksta angļu valodā, – ir izmantota vārdkopa "*intended for domestic consumption*", ko varētu interpretēt tādējādi, ka tajā ir norādīts, ka pārdevēja nodoms attiecībā uz pārdotā izstrādājuma galamērķi ir atbilstošs kritērijs. Tomēr gan citās Vispārējās tiesas minētajās aplūkojamās tiesību normas valodu redakcijās, gan jau minētajā Antidempinga nolīguma 2.1. panta tekstā trīs oficiālajās valodās nav iekļauta tieša atsauce uz šādu nodomu, bet drīzāk ir atsauce uz "galamērķi".

49. Šajā ziņā no Tiesas judikatūras izriet, ka tādu jēdzienu nozīme un tvērums, kuriem, kā aplūkojamajā gadījumā, Savienības tiesības nesniedz nekādu definīciju, ir jānoskaidro saskaņā ar to ierasto nozīmi ikdienas valodā, ņemot vērā kontekstu, kādā tie tiek lietoti, un ar tiesisko regulējumu, kura daļu tie veido, sasniedzamos mērķus [29].

50. Jēdziens "*destinare*" [paredzēt (kādam mērķim)] ir cēlies no latīņu jēdziena "*destinare*" un nozīmē tieši "noteikt stingrā, neatsaucamā veidā, kā augstākās gribas aktu" ["*stabilire in maniera ferma, irrevocabile, come atto di una volontà superiore*"] [30]. Šī atsauce uz augstāko un neizbēgamo gribu ir skaidri atspoguļota terminā "*destino*" [liktenis], kura atbilsme angļu valodā ir "*destiny*",

[27] Skat. tostarp spriedumu, 2019. gada 29. jūlijs, *Vethanayagam* u.c. (C-680/17, EU:C:2019:627, 42. punkts), kā arī pārsūdzētā sprieduma 127. punktu un tajā minēto judikatūru.

[28] Skat. it īpaši pārsūdzētā sprieduma 128.–130. punktu, kurus apstrīd *Yieh United*.

[29] Skat. tostarp spriedumu, 2016. gada 26. maijs, *Envirotec Denmark* (C-550/14, EU:C:2016:354, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

[30] Skat. Treccani.it.

franču valodā "*destin*", spāņu un portugāļu valodās "*destino*". Vairāk pārnestā nozīmē ikdienas valodā jēdziens "*destinare*" iegūst nozīmi, bez atsauces uz augstāko gribu, "*assegnato*" [piešķirts], "*riservato*" [rezervēts] vai "*diretto*" [domāts] konkrētam mērķim [31].

51. Ja vārdkopa "pašmāju patēriņam paredzētas" tiek saprasta šādi, tā nozīmē, ka, lai pārdevumus eksportētājvalstī varētu iekļaut normālās vērtības aprēķinā, izstrādājumiem, kuri ir minēto pārdevumu priekšmets, ir jābūt "*assegnati*" [piešķirtiem], "*riservati*" [rezervētiem] vai "*finalizzati*" [domātiem] pašmāju patēriņam.

52. No tā izriet, ka atbilstoši šo secinājumu 42. un 43. punktā minētajam eksportētāja griba un zināšanas par galaprodukta faktisko galamērķi nav mazsvarīgi elementi analīzē, kuras mērķis ir noteikt, vai šāds izstrādājums, kas ir dažu pārdevumu priekšmets, ir vai nav paredzēts "paredzēts pašmāju patēriņam". Proti, pārdoto izstrādājumu galamērķi, kas var ietekmēt cenu un pārdošanas nosacījumus, ražotājs pārdevējs var noteikt vai katrā ziņā zināt, un tātad tas var ietekmēt minēto cenu vai minētos nosacījumus.

53. Pretēji tam, ko savā apelācijas sūdzībā apgalvo *Yieh United*, pierādījums par ražotāja pārdevēja gribu vai faktiskām zināšanām par pārdoto izstrādājumu faktisko galamērķi tomēr nav elements, kas nepieciešams, lai izslēgtu pārdevumus no normālās vērtības aprēķina. Proti, noteikti ir iespējams, ka neatkarīgi no minētās gribas vai faktisko zināšanu pierādīšanas secinājums par to, ka minēto izstrādājumu mērķis ir eksports vai tie ir "piešķirti" vai "domāti" eksportam, var objektīvi izrietēt no noteiktiem elementiem, kuri saistīti ar pārdevumiem vai pircēju, kas iegādājas minētos izstrādājumus. Šajā ziņā, piemēram, pierādījums, ka pārdevumi ir īstenoti par īpašu cenu vai tādiem noteikumiem un nosacījumiem, kuru mērķis ir veicināt eksportu, vai pierādījums, ka pārdošana ir veikta klientam, kas galvenokārt nodarbojas ar pārdoto izstrādājumu eksportu, manā skatījumā, ir pietiekams, lai varētu uzskatīt, ka šādu pārdevumu priekšmets ir izstrādājumi, kuru "galamērķis" ir eksports, un ka tādējādi tās ir jāizslēdz no normālās vērtības aprēķina [32]. Pierādījums par minētajiem apstākļiem ir pietiekams neatkarīgi no pierādījuma par ražotāja eksportētāja gribu vai zināšanām par izstrādājumu galamērķi.

54. Tāpēc, pamatojoties uz šādu elementu pierādījumu, Komisija var pieņemt, ka pārdevumu priekšmets ir bijuši izstrādājumi, kuru galamērķis nav patēriņš pašmāju tirgū, un tādējādi tā var izslēgt tās no normālās vērtības aprēķina, bez nepieciešamības pierādīt ražotāja pārdevēja faktiskās zināšanas par minēto izstrādājumu galamērķi. Tomēr ir jāpierāda, ka pastāv objektīvs saiknes elements starp pārdevumiem un attiecīgo izstrādājumu galamērķi – kas nav patēriņš pašmāju tirgū –, kas varētu attaisnot minēto pārdevumu izslēgšanu no normālās vērtības aprēķina.

55. Manā skatījumā, pamatregulas 2. panta 2. punktā minētā jēdziena "pašmāju patēriņam paredzētas" iepriekš izklāstīto interpretāciju – atbilstoši kurai, lai arī ražotāja pārdevēja nodoms vai konkrētas zināšanas par pārdoto izstrādājumu galamērķi nav mazsvarīgi, tomēr, ja ir pierādīta viena vai vairāku objektīvās saiknes elementu esamība starp pārdošanu un vēlāko eksportēšanu, Komisijai nav jāpierāda ražotāja – pārdevēja subjektīva elementa esamība, lai izslēgtu pārdošanas no normālās vērtības aprēķina, – apstiprina šīs tiesību normas konteksta un mērķu analīze.

[31] Turpat. Pēc analoģijas franču valodā darbības vārds "*destiner*" ir definēts kā "*fixer la destination de quelque chose, le réserver à cet usage, à cet emploi; affecter*" (Larousse.fr) un angļu valodā darbības vārds "*to destine*" ir definēts kā "*[with object] intend or choose for a particular purpose or end*" (Oxford Dictionary of English, 3. izd. (pārskatīts), Oxford University Press, 2015).

[32] Kā sīkāk izklāstīts šo secinājumu 61. punktā un turpmāk 38. zemsvītras piezīmē, analoģiska, lai arī ne identiska, pieeja ir izmantota Amerikas judikatūrā, kas attiecas uz antidempinga tiesību iekšzemes tiesību normu, kura ir saistīta ar normālās vērtības noteikšanu. Skat. it īpaši *United States Court of International Trade* [ASV Starptautiskās tirdzniecības tiesa], 1997. gada 3. februāris, *INA Walzlager Schaeffler KG v* pret Savienotajām Valstīm (957 F. Supp. 251 (Ct. Int'l Trade 1997), 265. lpp.).

56. No kontekstuālā viedokļa, kā minēts šo secinājumu 35. punktā, šī tiesību norma ir iekļauta pamatregulas 2. panta 1.–7. punktā, kurā ir paredzētas tiesību normas, kas ļauj identificēt normālo vērtību, kura ir taisnīgi jāsalīdzina ar eksporta cenu, lai noteiktu dempingu. Ne no vienas minētās tiesību normas neizriet, ka normālās vērtības aprēķinā, lai noteiktu dempingu, ir nepieciešams pierādīt *Yieh United* minēto subjektīvo elementu. Turklāt, kā pārsūdzētā sprieduma 132. punktā to minējusi Vispārējā tiesa – un *Yieh United* savā apelācijas sūdzībā to neapstrīd –, arī pamatregulas 2. panta 8. punkta tekstā, kas attiecas uz eksporta cenas noteikšanu, nav nekādas atsauces uz ieinteresētās personas "zināšanu" kritēriju.

57. No teleoloģiskā viedokļa ir jānorāda, ka pamatregulas 2. panta 2. punktā ietvertā atsauce uz pašmāju patēriņam paredzētiem līdzīgiem izstrādājumiem raksturo normālās vērtības noteikšanu un tās mērķis ir nodrošināt, lai normālā vērtība pēc iespējas tuvāk atbilstu līdzīga izstrādājuma normālajai cenai eksportētāja pašmāju tirgū [33]. Minētā atbilstība ir nepieciešama, lai garantētu taisnīgu salīdzinājumu ar aplūkojamā izstrādājuma eksporta cenu ar mērķi konstatēt dempingu. No tā izriet, ka pārdevumi, kuru priekšmets ir izstrādājumi, kas nav paredzēti patēriņam pašmāju tirgū, nav pietiekams pamats normālās vērtības aprēķināšanai, un tāpēc tie ir jāizslēdz no šīs vērtības aprēķina [34].

58. No šāda aplūkojamās tiesību normas mērķa izriet nepieciešamība pierādīt saiknes esamību starp iekšzemes pārdošanu un galamērķi, kas nav pašmāju patēriņš, lai varētu izslēgt šādu pārdošanu no normālās vērtības aprēķina. Savukārt no šī mērķa nekādi neizriet prasība, ka Komisijai ir obligāti jāpierāda ražotāja pārdevēja subjektīvā elementa esamība, lai veiktu minēto izslēgšanu.

59. Turklāt *Yieh United* ne ar kādu precīzu juridisku elementu nepamato savu vispārīgo apgalvojumu, ka "antidempinga jomā būtu jāpastāv subjektīvam elementam". Gluži pretēji, kā to norāda Komisija un kā tas izriet no judikatūras, antidempinga maksājuma, kuru raksturo normālās vērtības noteikšana, piemērošanas mērķis ir nevis sodīt, bet atjaunot Savienībā godīgus tirgus apstākļus [35]. No tā izriet, ka šajā tiesību jomā principā nav nepieciešams noteikt subjektīvo elementu.

60. Turklāt, kā Vispārējā tiesa būtībā to norādīja pārsūdzētā sprieduma 133. un 134. punktā, izstrādājumu, par kuriem var prezumēt turpmāko eksportēšanu, pārdevumu izslēgšanas no attiecīgo izstrādājumu normālās vērtības noteikšanas, pakārtošana vienīgi tam, ka tiek pierādīts pārdevēja nodoms vai faktiskas zināšanas pārdošanas brīdī par attiecīgo izstrādājumu galamērķi, būtu pretrunā pašam antidempinga izmeklēšanu mērķim. Šajā ziņā, pirmkārt, man jau ir bijusi iespēja norādīt, ka atšķirībā no tā, kā tas ir citās Savienības tiesību jomās, piemēram, konkurences tiesību pārkāpumu jomā, antidempinga izmeklēšanās Savienības iestāžu pilnvaras ir diezgan ierobežotas un tātad tās [proti, Savienības iestādes] ir atkarīgas no ieinteresēto pušu brīvas gribas sadarboties, lai tām sniegtu izmeklēšanas konstatējumiem nepieciešamo informāciju [36]. Otrkārt, es piekrītu Vispārējai tiesai, ka pieprasīt no iestādēm šādu pierādījumu, kas šādā procesuālajā

[33] Pēc analoģijas, saistībā ar pamatregulas 2. panta 1. punktā minēto jēdzienu "parastās tirdzniecības operācijas", skat. ģenerāladvokāta P. Mengoci [*P. Mengozzi*] secinājumus lietā Padome/*Alumina* (C-393/13 P, EU:C:2014:2105, 43. punkts), uz kuru Tiesa tieši atsaucās 2014. gada 1. oktobra sprieduma Padome/*Alumina* (C-393/13 P, EU:C:2014:2245) 28. punktā.

[34] Joprojām pēc analoģijas, skat. turpat.

[35] Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2000. gada 3. oktobris, *Industrie des poudres sphériques*/Padome (C-458/98 P, EU:C:2000:531, 91. punkts) un ģenerāladvokāta V. Van Gervena [*W. Van Gerven*] secinājumus lietā *Nölle* (C-16/90, nav publicēti, EU:C:1991:233, 11. punkts).

[36] Skat. manus secinājumus lietā Komisija/*Kolachi Raj Industrial* (C-709/17 P, EU:C:2019:303, 46. punkts, kur ir minētas citas atsauces).

kontekstā var izrādīties neiespējami, galu galā nozīmētu pieļaut, ka – nolūkā noteikt normālo vērtību saskaņā ar pamatregulas 2. pantu – tiek ņemtas vērā eksportēto produktu cenas, kuras var izkropļot un apdraudēt minētās normālās vērtības pareizu noteikšanu [37].

61. Visbeidzot, vienīgi pakārtoti, ir jānorāda, ka pamatregulas 2. panta 2. punktā paredzētās tiesību normas interpretācija – atbilstoši kurai, lai noteiktu, vai pārdodamais līdzīgais izstrādājums ir "pašmāju patēriņam paredzēts", ražotāja pārdevēja griba vai faktiskās zināšanas par eksportēšanas galamērķi var būt būtiskas, bet ne noteicošas, ja ir pierādīta objektīvās saiknes elementu esamība starp pārdošanu un turpmāko eksportēšanu, kas var attaisnot pārdoto izstrādājumu pašmāju patēriņa galamērķa izslēgšanu, – būtībā atbilst interpretācijai, kas ir pieņemta Amerikas Savienoto Valstu administratīvajā un tiesu praksē, kura attiecas uz antidempinga tiesību iekšzemes regulējumu saistībā ar normālās vērtības noteikšanu [38].

62. Pārsūdzētais spriedums ir jāanalizē, ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus.

d) Par pārsūdzēto spriedumu

63. Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa, analizējot *Yieh United* izvirzīto otro prasības pamatu, 127.–135. punktā vispirms interpretēja pamatregulas 2. panta 2. punktā paredzēto tiesību normu un tajā ietverto frāzi "pašmāju patēriņam paredzētas". Pēc tam, pārsūdzētā sprieduma 136.–144. punktā, Vispārējā tiesa izskatīja konkrēto gadījumu un secināja, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pārsūdzētajā regulā izslēdzot *Yieh United* veiktos pārdevumus tās lielākajam klientam Taivānā.

64. Šajā ziņā, pirmām kārtām, ir jānorāda, ka trešajā apelācijas pamatā *Yieh United* apstrīd vienīgi pārsūdzētā sprieduma 129.–135. punktu, kuros, kā minēts iepriekšējā punktā, Vispārējā tiesa interpretēja vārdkopu "pašmāju patēriņam paredzētas" pamatregulas 2. panta 2. punkta izpratnē. Tomēr no minēto punktu lasījuma izriet, ka Vispārējā tiesa būtībā tikai pārbaudīja un noraidīja *Yieh United* ierosināto minētās tiesību normas interpretāciju, atbilstoši kurai, lai varētu izslēgt noteiktus pārdevumus no normālās vērtības aprēķina, Komisijai bija jāpierāda pārdevēja griba vai konkrētas zināšanas par pārdotā izstrādājuma eksporta galamērķi. Trešā apelācijas pamata argumentācijas ietvaros *Yieh United* aprobežojas ar norādi, ka, neapstiprinot šādu interpretāciju, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu.

65. Tomēr no šo secinājumu 47.–60. punktā izdarītās analīzes, manuprāt, izriet, ka *Yieh United* ierosinātā aplūkojamās tiesību normas interpretācija ir jānoraida un ka, lai gan ražotāja pārdevēja nodoms un faktiskās zināšanas par izstrādājumu galamērķi nav mazsvarīgi elementi, to

[37] Skat. pārsūdzētā sprieduma 134. punktu.

[38] Proti, 19 U.S. Code § 1677b un, konkrēti, tā a) punkta 1. apakšpunkts. Faktiski no judikatūras, kas attiecas uz šo tiesību normu, izriet, ka tiek piemērots kritērijs, saskaņā ar kuru iestādei, kas ir atbildīga par antidempinga izmeklēšanu, ir jāpierāda, ka ražotājs "*knew or should have known that the merchandise was not for home consumption based upon the particular facts and circumstances surrounding the sales*" (proti, zināja vai *viņam vajadzēja zināt*, ka preces nav paredzētas pašmāju patēriņam, pamatojoties uz īpašiem faktiem un apstākļiem, kuri raksturo pārdošanas); skat. *United States Court of International Trade* [ASV Starptautiskās tirdzniecības tiesa], 1997. gada 3. februāris, *INA Walzlager Schaeffler KG* pret Savienotajām Valstīm (957 F. Supp. 251 (Ct. Int'l Trade 1997), 264. lpp.), un 2001. gada 3. jūlijs, *Tung Mung Development Co. Ltd. et Yieh United Steel Corp* pret Savienotajām Valstīm (219 F. Supp. 2d 1333 (Ct. Int'l Trade 2002), 46. lpp.). Minētā judikatūra būtībā tika apstiprināta 2020. gada 17. jūnija spriedumā *Coalition of American Flange Producers* pret Savienotajām Valstīm (448 F. Supp. 3d 1340 (Ct. Int'l Trade 2020), 1354. un nākamās lpp.). Tādējādi no šīs judikatūras izriet, ka pierādījums par ražotāja eksportētāja faktisko zināšanu par pārdoto izstrādājumu eksportēšanas galamērķi nav nepieciešams, ja šāda zināšana var tikt prezumēta pamatojoties uz objektīviem elementiem (*constructive knowledge*), kuri liek secināt, ka ražotājam "vajadzēja zināt", ka izstrādājumi tiks eksportēti.

pierādījums nav noteikti izšķirošais elements, lai noteiktu, vai pārdotais izstrādājums eksportētājvalstī ir vai nav "pašmāju patēriņam paredzēts" pamatregulas 2. panta 2. punkta izpratnē.

66. No tā izriet, ka, pārsūdzētā sprieduma 129.–135. punktā noraidot minēto *Yieh United* ierosināto aplūkojamās tiesību normas interpretāciju, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi nekādu tiesību kļūdu. Manuprāt, šis apsvērums ir pietiekams, lai noraidītu trešo apelācijas pamatu, jo, kā minēts, šajā pamatā *Yieh United* aprobežojas ar šīs sprieduma daļas apstrīdēšanu, atkārtodama minēto aplūkojamās tiesību normas interpretāciju.

67. Otrām kārtām, kā papildu arguments ir jānorāda, kā izriet no šo secinājumu 47.–60. punktā izdarītās analīzes, ka pārsūdzētā sprieduma 129.–135. punktā Vispārējās tiesas sniegtā vārdkopas "pašmāju patēriņam paredzēts" pamatregulas 2. panta 2. punkta izpratnē interpretācija ir jāpapildina un jāpaskaidro, tādā nozīmē, ka ražotāja pārdevēja griba vai faktiskās zināšanas par eksporta galamērķi var būt būtiskas, bet ne izšķirošas, ja ir pierādīta objektīvās saiknes elementu esamība starp attiecīgajiem pārdevumiem un pārdoto izstrādājumu galamērķi, kas nav pašmāju patēriņš, tādējādi ļaujot izslēgt minēto pārdevumu ņemšanu vērā normālās vērtības aprēķinā.

68. Trešām kārtām, un joprojām kā papildu arguments, ir jānorāda, ka no pārsūdzētā sprieduma 138.–143. punkta, kurus *Yieh United* neapstrīd, izriet, ka konkrētajā gadījumā Komisija izslēdza no normālās vērtības aprēķina apstrīdētos *Yieh United* pārdevumus tās lielākajam klientam Taivānā, pamatojoties uz pierādīto apstākli, ka, pirmkārt, ievērojamai aplūkoto pārdevumu daļai [39] tika piemērota eksporta atlaide un, otrkārt, ka minētais klients galvenokārt nodarbojās ar preču, kas ir pārdošanu priekšmets, eksportu [40].

69. Šādos apstākļos, ņemot vērā šo secinājumu 47.–60. punktā sniegto aplūkojamās tiesību normas interpretāciju, Vispārējā tiesa, manuprāt, pareizi secināja, ka Komisija nav pieļāvusi nekādu acīmredzamu kļūdu vērtējumā, izslēdzot pārdevumus minētajam klientam no normālās vērtības aprēķina.

VI. Secinājumi

70. Pamatojoties uz visiem iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem, iesaku Tiesai noraidīt *Yieh United* izvirzīto trešo apelācijas pamatu kā nepamatotu.

[39] No pārsūdzētā sprieduma 141. punkta izriet, ka, piemēram, 2013. gada decembrī šādi pārdevumi veidoja 40 % no pārdevumiem minētajam klientam.

[40] Faktiski no pārsūdzētā sprieduma 142. punkta izriet, ka tika pierādīts, ka iekšējā tirgū minētais klients ir pārdevis tikai nenozīmīgu attiecīgās preces daudzumu.